

JUSTITISMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Dato: 19. august 2014
Dok.: 1273016

UDKAST TIL TALE

**til brug for besvarelsen af samrådsspørgsmål AA fra Folketingets
Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik den 21. august 2014**

Samrådsspørgsmål AA:

”Vil ministeren redegøre for, hvad ministeren mener, sammenhængen er mellem regeringens lempelser på henholdsvis udlændinge- og familiesammenføringsområdet og de observerede stigninger i antallet af såvel asylansøgere til Danmark som tilladelser til familiesammenføring i Danmark. Ministeren bedes særligt belyse, hvilken betydning hun mener konflikten i Syrien og situationen i henholdsvis Afghanistan og Somalia har for stigningerne, særligt i lyset af ministerens besvarelse af UUI alm. del – spørgsmål 435, hvoraf det fremgår, at der er sket en markant stigning i antallet af asylansøgere, selv når man fratrækker asylansøgere fra de nævnte lande.”

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V) og Martin Geertsen (V).

1. Jeg vil gerne starte med at slå fast, at regeringen fører en robust og rimelig udlændingepolitik. Denne robuste og rimelige udlændingepoli-

tik svarer i øvrigt altovervejende til den udlændingepolitik, som VK-regeringen førte indtil 2010.

Når nu en del af samrådet kommer til at handle om asyl, vil jeg gerne indlede med at understrege, at denne regering ikke har ændret et komma i forhold til betingelserne for at opnå asyl i Danmark.

Det er altså præcis de samme regler, der gælder, når det skal vurderes, om en udlænding har krav på asyl i Danmark i dag, som da VK-regeringen havde magten.

Og der er da heller ikke grundlag for at antage, at der er nogen som helst sammenhæng mellem regeringens politik og stigningen i antallet af asylansøgere, der er kommet til Danmark.

Det stigende antal asylansøgere har sådan set en meget simpel, men sikkert for Venstre en knap så spændende forklaring: Nemlig at antallet af asylansøgere, der kommer til Europa, er steget markant gennem de senere år. Den udvikling har selvfølgelig også ramt Danmark.

Det startede allerede i 2008 - under den daværende VK-regering - hvor Danmark frem til 2010 oplevede mere end en fordobling i antallet af asylansøgere. Udviklingen er desværre fortsat, og den grundlæggende forklaring er krig og ufred i verden. Ifølge UNHCR er der for første gang siden 2. verdenskrig over 50 millioner flygtninge på verdensplan. Og lige nu oplever Europa et ekstraordinært stort flygtningepres. Det skyldes særligt antallet af flygtninge fra Syrien, hvor mere end 3 millioner mennesker ifølge FN er flygtet ud af landet.

Så stigningen i antallet af asylansøgere i Danmark over de seneste år skyldes ikke regeringens udlændingepolitik, men derimod det stigende antal flygtninge i Europa og i resten af verden.

Al respekt for, at Venstre ønsker at føre en anden udlændingepolitik end regeringen, men synspunktet om, at regeringens politik har ført til flere asylansøgere, er ganske enkelt forkert.

For det første var der en større procentvis stigning i antallet af asylansøgere i Danmark fra 2008 til 2010 under den daværende VK-regering, end der har været fra 2011 til 2013 under den nuværende regering.

For det andet har Danmark i 2013 modtaget en mindre andel af det samlede antal asylansøgere i Europa, end Danmark gjorde i 2010. Så Danmark var på den vis faktisk et mere populært asylland i 2010 end i 2013. Jeg behøver vel næppe atter minde om, hvem der havde regeringsmagten i 2010.

Så uanset hvor mange gange, man siger til medierne, at det skyldes regeringens udlændingepolitik, at der er et stigende antal asylansøgere i Danmark, så er det simpelthen ikke rigtigt.

Men det betyder selvfølgelig ikke, at regeringen sidder på hænderne. Så sent som i sidste uge blev det meldt ud, at det undersøges nærmere, hvorfor antallet af asylansøgere fra Eritrea er steget eksplosivt over de seneste måneder – og Udlændingestyrelsen har over for mig oplyst, at der som udgangspunkt ikke vil blive meddelt asyl til asylansøgere fra Eritrea, før disse undersøgelser er afsluttet.

Så når vi ser ændringer i tallene, der giver anledning til en reaktion, ja, så reagerer vi selvfølgelig.

2. Jeg er dernæst i samrådsspørgsmålet blevet bedt om specifikt at forholde mig til betydningen af konflikten i Syrien og udviklingen i Afghanistan og Somalia.

Antallet af asylansøgere i Danmark steg med ca. 3.700 personer fra 2011 til 2013. Heraf udgjorde stigningen i antallet af syrere ca. 1.300, og stigningen i antallet af somaliere ca. 850. Stigningen i antallet af asylansøgere, som er statsborgere i disse lande, var således på ca. 2.150 personer fra 2011 til 2013. Det betyder, at stigningen i antallet af asylansøgere fra disse to lande udgjorde ca. 58 procent af den samlede stigning.

For så vidt angår Afghanistan er den nedadgående tendens fortsat de senere år, således at antallet er faldet fra ca. 1.000 i 2009 til lidt over 400 i 2013.

Jeg er sådan set ikke sikker på, at man kan bruge de her landetal til noget som helst. Hvis formålet er at se, om Danmark er en ”asylmagnet”, så er det efter min opfattelse mere interessant at sammenligne os år for år med vores nabolande. Og det giver et klart billede af, at det er Danmark ikke, snarere tværtimod.

Jeg er godt klar over, at det ikke passer særlig godt ind i det billede, som spørgerne ønsker at tegne, men hvis vi kigger på tallene, så steg antallet af asylansøgere i Danmark med 22 pct. fra 2012 til 2013.

Ser vi på situationen i vores nabolande, oplevede Holland sidste år en stigning på mere end 35 pct., og Norge havde som os en stigning på 22 pct. Sverige oplevede en stigning på 24 pct., mens Tyskland havde en stigning på hele 70 pct. i forhold til året før.

Det samlede antal asylansøgere i disse 4 lande steg med 43 procent fra 2012 til 2013 – altså en væsentlig højere stigning end Danmarks 22 pct. Så man kan faktisk sige, at Danmark – sammenlignet med vores nabolande – i 2013 var et relativt mindre søgt tilflugtssted for asylansøgere.

Kan jeg så love, at den udvikling fortsætter? Nej, det kan jeg selvsagt ikke. 2014-tallene viser et mudret billede: I årets første måneder var der et egentligt fald i antallet af asylansøgere i Danmark samtidig med, at antallet af asylansøgere i vores nabolande fortsat steg. Men hen over sommeren har Danmark oplevet en markant stigning i antallet af asylansøgere. Udlændingestyrelsen undersøger som nævnt for øjeblikket årsagerne til stigningen for så vidt angår Eritrea.

Vi kan altså konstatere, at en række af vores nabolande og vi selv har oplevet betydelige stigninger i antallet af asylansøgere over de senere år, men at Danmark langt fra ligger i toppen, hverken i absolutte tal eller relativt. Der er naturligvis heller ikke her nogen garanti for, at Danmark vil fortsætte med at opleve mindre stigninger end vores nabolande.

Det er indlysende, at situationen i Syrien er ekstraordinær, men det er lige så indlysende, at løsningen ikke er at tømme Syrien for syrere. Og vi håber selvfølgelig alle, at der snart kommer en løsning på konflikten, som gør, at behovet for at flygte fra Syrien bliver mindre, og som giver mulighed for, at de mennesker, der er flygtet fra Syrien, kan vende hjem.

3. Og så videre til anden del af samrådsspørgsmålet, som vedrører familiesammenføring.

På familiesammenføringsområdet har regeringen afskaffet det urimelige og uretfærdige pointsystem, som VK-regeringen nåede at indføre kort før valget i 2011.

Afskaffelsen af pointsystemet står vi gerne ved. Pointsystemet gjorde, at det var lettere at få lov til at leve i Danmark med sin ægtefælle, hvis man var akademiker, end hvis man var håndværker. En sådant uddannelsessnobberi er ikke og vil aldrig blive regeringens politik.

For mig er det helt afgørende, at de mennesker, der kommer hertil, bliver godt integreret, og at reglerne bidrager til den gode integration. Et godt eksempel er 24-årsreglen, som Venstre nu vil udvande. 24-årsreglen er vores måske vigtigste værn mod tvangsægteskaber og arrangerede ægteskaber, og jeg forstår ganske enkelt ikke, at Venstre tør gamble med den regel.

Et andet eksempel på, at reglerne kan medvirke til god integration, er selvforsørgelseskravet, som regeringen har fastholdt, fordi det er helt afgørende, at såvel den herboende som den udenlandske ægtefælle har tilknytning til arbejdsmarkedet.

Reglerne skal som sagt understøtte god integration og sikre, at den udenlandske ægtefælle ikke bliver en byrde for vores velfærdssamfund. Reglerne skal derimod ikke – i hvert fald ikke efter regeringens opfattelse – sende det budskab, at det er finere at finde kærligheden i USA end i Thailand.

4. Og lad mig nu vende mig mod tallene:

Helt overordnet adskiller tallene for 2013 sig ikke markant fra tallene for 2010, som var det sidste hele år, før pointsystemet blev indført. Og lad mig nævne, at VKO på det tidspunkt havde været ved magten i mere end 8 år.

Ser vi på antallet af ansøgninger, er billedet følgende:

I 2010 blev der indgivet 6.730 ansøgninger om familiesammenføring, og i 2013 blev der indgivet 7.215 ansøgninger om familiesammenføring. Antallet af ansøgninger er altså i forhold til 2010 steget med 485, hvilket svarer til en stigning på ca. 7 pct.

Den lille stigning, der er, kan forklares med stigningen i antallet af ansøgninger fra syriske statsborgere. I 2010 var der 137 ansøgninger fra syriske statsborgere, mens der i 2013 var 627. Det svarer til en stigning på 490 ansøgninger.

Ser man bort fra ansøgningerne fra syriske statsborgere, var der faktisk færre, der søgte om familiesammenføring i 2013 end i 2010.

Ser vi på antallet af tilladelser, er billedet i vidt omfang det samme:

I 2010 blev der givet 4.768 tilladelser til familiesammenføring, og i 2013 var det 5.112 tilladelser. Der blev således givet 344 flere tilladelser i 2013 sammenlignet med 2010. Det svarer også til en stigning på ca. 7 pct.

Også den stigning kan forklares med, at der gives flere familiesammenføringstilladelser til flygtninge, bl.a. fra Syrien, Somalia og Afghanistan (altså de typiske asyllande).

5. Og når vi nu er ved det, vil jeg gerne rette den misforståelse, at afskaffelsen af pointsystemet på familiesammenføringsområdet skulle gøre det mere attraktivt at søge asyl i Danmark. Misforståelsen baserer sig formentlig på en antagelse om, at det er blevet nemmere at få sin ægtefælle her til landet, hvis man faktisk får asyl.

I den forbindelse er det værd at huske, at der for så vidt angår familiesammenføring, hvor den herboende udlænding er flygtning, gælder særlige regler. Hvis der eksempelvis netop er givet asyl til en syrisk statsborger, som er gift med en anden syrisk statsborger, vil parret næsten per definition ikke have mulighed for at tage ophold i Syrien, sådan som den nuværende situation er i landet.

Så når der gives asyl, vil der altså efter omstændighederne skulle gives opholdstilladelse til flygtningens ægtefælle og børn, og det følger af Danmarks internationale forpligtelser. Sådan var det før pointsystemet blev indført, og mens pointsystemet var gældende, og sådan er det også i dag.

Jeg antager, at i hvert fald hovedparten af oppositionen – ligesom ved indførelsen af pointsystemet – er indstillet på at overholde Danmarks internationale forpligtelser i den henseende.

Hvis de menneskesmuglere, som ifølge spørgerne er overalt, rent faktisk orienterer sig ordentligt i reglerne, så vil de altså finde ud af, at afskaffelsen af pointsystemet kun i ganske få tilfælde vil have nogen som helst betydning for, om en flygtning vil kunne få sin familie her til landet.

Jeg fik i salen i foråret et opfølgende spørgsmål fra Karsten Lauritzen om, hvordan det så kunne lade sig gøre, at der var givet 124 afslag på familiesammenføring til somaliere i 2013. Det kan jeg benytte lejligheden til at svare på her: Det skyldes altovervejende, at de pågældende ikke kunne dokumentere at være gift eller have været i fast samlivsforhold – og så har man naturligvis ikke krav på ægtefællesammenføring.

6. En anden ting er så, at antallet af ansøgninger om familiesammenføring og antallet af tilladelser faldt til et meget lavt niveau, efter pointsystemet blev indført i 2011. Så det er klart, at hvis man sammenligner 2013-tallene med 2011- og 2012-tallene, så er 2013-tallene høje. Jeg har nævnt, hvorfor regeringen afskaffede pointsystemet, og hvorfor regeringen ikke kan stå inde for den måde, som pointsystemet vurderede mennesker på.

7. Så sammenfattende: Antallet af asylansøgere i Danmark er steget over de senere år, men det har intet at gøre med afskaffelsen af pointsy-

stemet eller med regeringens udlændingepolitik i øvrigt. Antallet af familiesammenførte er på 2010-niveau, hvilket er forventeligt, idet reglerne ligner 2010-reglerne.

Tak for ordet.